

[Edvard Sørensen.]

Ministeren, at det sker automatisk. Det vilde dog være rimeligt, om Ministeren havde givet Sognekommunerne samme Adgang. Men dette er betegnende for Regeringens Stilling til hele Beskatningsspørgsmaalet for Sognekommunernes Vedkommende.

Naar dertil kommer Bestemmelserne i Ændringsforslag Nr. 14 om, at de Muligheder, der i Dag findes i Medfør af Loven om kommunale Ejendomsskatter, for under visse Forhold at kunne udskrive personlig Skat til Amtskommunen, ophæves — de skattehægede Sognekommuner skal efter Regeringens Forslag ikke have Mulighed for, hvis der bor Folk med store Indkomster i Amtskommunerne, der ikke er Grundejere, dog at lade disse yde et ringe Bidrag for de Goder, Amtskommunerne byder dem —, bliver Forholdet endnu grellere. Det er vanskeligt at forstaa Retfærdigheden i dette.

Ikke mindre uforstaaeligt er det, naar det foreslaas, at fra og med Skatteaaret 1938—39 ophæves Bestemmelserne om, at Amtskommunens Behov i de sønderjyske Amtskommuner kan udskrives direkte paa Sognekommunerne, hvorved der opnaas, at en Del af Amtsskatten falder paa Indkomst. I de sønderjyske Amter, hvor Landbrugskrisen paa Grund af særlige Forhold har været særdeles haard, hvad ogsaa er erkendt ved de særlige Støtteforanstaltninger, der er gennemført for denne Landsdel, vil det sikkert for talstærke Kredse af Befolkningen være umuligt at finde Mening i, at Staten støtter Landbruget paa Grund af dets særlige Vanskeligheder, og at Regeringen samtidig paafører det stærkt forøgede Ejendomsskatter, der giver Landmændene nye og store Vanskeligheder at kæmpe med; de har saa vist nok i Forvejen.

Ved Ændringsforslag Nr. 8 foreslaas Dækning for ca. 7 Mill. Kr. af de Merudgifter, Tilskuddene til Sygehusene fremkalder. Denne Dækning foreslaas fremskaffet ved at ændre Progressionen for Indkomstskatten. Nu kunde man ogsaa være gaaet den Vej procentvis at forhøje Udskrivningen efter det oprindelige Forslag, men Regeringen har ogsaa i Stedet for valgt at ændre Progressionen. Det er ret interessant at drage en Sammenligning mellem Virkningerne af det oprindelige Lovforslags Bestemmelser og Ændringsforslagets. Stigningen ifølge Ændringsforslaget for de forskellige Indkomststørrelser, sammenlignet med Skatten ifølge det oprindelige Lov-

forslag, er for Indtægter paa 1 400 Kr. 20 pCt., for 1 500 Kr. 23 pCt., for 1 600 Kr. 25 pCt., for 1 800 Kr. 27 pCt., for 2 000 Kr. 29 pCt., hvorefter Stigningen aftrappes og ved en Indkomst paa 20 000 Kr. naar ned til 12 pCt. Denne Procent gælder, til vi naar 100 000 Kr., hvor den gaar op til knap 14, og for 300 000 Kr. bliver den 16,5. Ændringsforslaget giver altsaa en procentvis større Stigning for de smaa Indtægter fra 1 200 til 2 000 Kr., ja, helt op til 2 900 Kr., hvor Procenten er 27, og en Lettelse for de større og store Indtægter i Forhold til de smaa.

Hvad angaar Virkningerne over for de forskellige Kommunetyper, bliver Resultatet, udskrevet efter en procentvis Forhøjelse af det oprindelige Forslags Satser, for Hovedstaden 3 798 000 Kr., for Købstæderne 1 620 000 Kr., for Landdistrikterne 1 404 000 Kr. Efter Ændringsforslagets Skala bliver det for Hovedstaden 3 630 000 Kr., for Købstæderne 1 705 000 Kr. og for Landdistrikterne 1 515 000 Kr. Det vil sige en Lettelse for Hovedstaden paa 168 000 Kr., en Merudskrivning for Købstæderne paa 85 000 Kr. og en Merudskrivning for Landdistrikterne paa 111 000 Kr. Om denne Lettelse for København er tilsigtet, skal jeg lade være usagt; men det er i alt Fald ikke i København, der mangler Skatteevne. Dette Ændringsforslag kan mit Parti heller ikke tiltræde. Hvis vi vil drage Sammenligning mellem det af Regeringspartierne stillede Forslag og det af mit Parti stillede Ændringsforslag til Lovforslaget, vil vi se, at der bl. a. findes følgende Modsætninger: I Regeringens Forslag en ny Pulje oven paa den, vi har i Forvejen, og deraf følgende yderligere Sammenblanding Kommunerne imellem, hvilket vil give mindre økonomisk Ansvarsfølelse; endvidere vil gennem denne Sammenblanding det kommunale Selvstyre yderligere svækkes. Der er i Forslaget meget lidt Udligning, og Dækning tages omtrent som efter de gældende Regler. Ejendomsbeskatningen i Sogne- og Amtskommuner bibeholdes eller forøges nærmest. Mulighederne for Udskrivning af personlig Skat til Amtskommunen ophæves. Skattetrykket bliver omtrent uændret, og der bliver en meget uensartet Ejendomsbeskatning med deraf følgende stærke Krav om Indlemelse. Ifølge Venstres Ændringsforslag derimod: ingen Pulje, mindre Sammenblanding Kommunerne imellem, større Ansvar for de enkelte Kommunalbestyrelser; det kommunale Selvstyre øges; Ændringsforslagets Gennemførelse vilde betyde en til Bunds gaaende Udligning; der vilde skaffes Dækning ved